

Debat parlamentari sobre els mitjans de comunicació audiovisual a Catalunya

Rosa Galvany i Margarida Sanjaume Servei de publicacions. Parlament de Catalunya

■ Debate parlamentario sobre los medios de comunicación audiovisual en Catalunya.

En este artículo se sintetizan las aportaciones de los grupos parlamentarios al debate sobre los medios de comunicación audiovisual en Cataluña que tuvo lugar los días 14 y 15 de diciembre de 1999 en el Parlamento de Cataluña.

En el artículo se incluye el texto de la resolución que recoge las propuestas de los grupos parlamentarios tras haber sido consensuadas y aprobadas.

■ Parliamentary debate on the audiovisual communications media in Catalonia.

In this article a synthesis is made of the contributions of parliamentary groups to the debate on the audiovisual communications media that took place in Catalonia on 14 and 15 December 1999 in the Catalan parliament. Included in the article is the text of a resolution drawing together the proposals made by the different parliamentary groups once agreed upon and approved.

■ Débat parlementaire sur les médias audiovisuels en Catalogne

Il s'agit là d'une synthèse des apports des groupes parlementaires au débat sur les médias audiovisuels en Catalogne qui a eu lieu les 14 et 15 décembre dernier au Parlement de Catalogne. L'article présente le texte de la résolution qui recueille les propositions des groupes parlementaires après qu'elles aient été discutées et votées.

Els dies 14 i 15 de desembre de 1999 va tenir lloc al Parlament de Catalunya el debat general sobre els mitjans audiovisuals de Catalunya, sol·licitat pels grups parlamentaris Socialistes-Ciutadans pel Canvi, Iniciativa per Catalunya-Verds, Esquerra Republicana de Catalunya i Popular.

El *conseller de la Presidència*, Xavier Trias, va iniciar la seva intervenció afirmant que aquest debat, més enllà de l'oportunitat política que havia portat alguns grups parlamentaris a plantejar-lo, era un reflex de l'interès social i polític que desperta entre els ciutadans d'aquí i dels països que ens envolten tot el que es refereix al paper dels mitjans de comunicació i de les tecnologies de la informació en general. Per tant, creia que defraudarien les expectatives que s'havien generat si, com a representants del poble de Catalunya, es limitessin a discutir i arribar a acords només sobre aspectes molt concrets, encara que importants, com el sistema d'elecció de determinats responsables dels organismes d'administració i gestió dels mitjans de comunicació públics. Del que es tracta, va dir, és de reformular l'actual marc normatiu en relació amb tot els audiovisuals de Catalunya, tant els públics com els privats, i també de l'Estat.

El conseller va expressar la voluntat del Govern i del Grup que li dóna suport d'arribar al màxim consens en la formulació de propostes de reforma de l'actual marc normatiu català i estatal relatiu als audiovisuals, motivada pel nou marc legal europeu, per l'evolució tecnològica de les telecomunicacions i per la innovació constant en els mètodes de gestió de les organitzacions; va indicar també que cal comptar amb la participació i la coresponsabilització dels agents socials implicats per dissenyar i controlar els continguts oferts pels mitjans públics.

A continuació va fer balanç de la feina feta pel Govern de la Generalitat en l'àmbit dels mitjans de comunicació durant els darrers vint anys, encaminada a aconseguir una situació de normalitat.

El Decret 175/1980, pel qual es regulava la concessió d'emissores de radiodifusió institucional i privades en ones mètriques amb modulació de freqüència, i la Llei 10/1983, de creació de l'ens públic Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, van permetre fer un gran salt qualitatiu en el procés de normalització en el camp dels mitjans de comunicació, és a dir: disposar d'uns mitjans de comunicació propis; ús, ni que sigui de forma més o menys majoritària, de la llengua pròpia de Catalunya, i veritable pluralitat d'ofertes. A partir d'aquí, es va posar en marxa TV3, Catalunya Ràdio, Canal 33 i les altres ofertes radiofòniques de la Corporació. Per consolidar aquest espai comunicatiu català, el Govern també ha pretès que des de la societat civil sorgissin ofertes i ha potenciat les ofertes radiofòniques genuïnament catalanes; de la mateixa manera, ha donat suport a la premsa escrita.

Pel que fa a la televisió privada, el conseller va recordar que la Llei de televisió privada i les modificacions posteriors no han permès fins ara que pugui existir una televisió privada d'àmbit autonòmic.

Quant a la televisió per cable, va recordar l'aprovació de la Llei 8/1996, de regulació de la programació audiovisual distribuïda per cable, que feia una aportació absolutament pionera en el conjunt de l'Estat: la creació del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC).

Pel que fa a les telecomunicacions, el conseller va repassar el que s'havia fet en aquest àmbit tan limitat per a la Generalitat. Cal destacar, entre altres coses, la Llei del 1993 que creava el Centre de Telecomunicacions de la Generalitat, que ha estat bàsic per a la modernització de les administracions catalanes. Així mateix, a partir de l'aprovació de la Llei del cable, es va procedir a l'establiment de tres demarcacions a Catalunya, amb les quals es garantia la viabilitat econòmica dels projectes i s'aconseguia la implantació de noves xarxes de telecomunicacions com a eina d'equilibri territorial. Va destacar també la creació del Consorci Localret, en col·laboració amb els ajuntaments; totes les actuacions en el camp de la telefonia fixa i mòbil, i la creació del Comissionat per a la Societat de la Informació (1998), que ha executat ja més de cinquanta projectes.

Corporació Catalana de Ràdio i Televisió

Pel que fa a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV), va recordar que TV3 i Catalunya Ràdio són líders en audiència –lideratge avalat per diversos estudis d'opinió–, i va destacar-ne també la pluralitat política, cultural i lingüística i la professionalitat. Com a prova del pluralisme, va referir-se a l'Estatut professional de què s'han dotat tant Televisió de Catalunya com Catalunya Ràdio. Va esmentar la potenciació de la cultura com un dels principis inspiradors de la programació de les emissores públiques, el paper de la Corporació com a motor de la indústria audiovisual, especialment del sector cinematogràfic, i la formació d'una nova generació de professionals. Va recordar, així mateix, que la missió de normalització lingüística i de cohesió social de la Corporació continua sent tan vigent com ho era el 1983.

També va fer un repàs del panorama radiofònic de Catalunya de vint anys ençà, que compta amb unes noranta-cinc emissores; va destacar l'increment del nombre d'emissores municipals i es va referir a les ràdios associatives, culturals o educatives, que s'han de dotar d'un marc jurídic estable. Va recordar que a partir de l'aprovació de la Llei de normalització lingüística i de la Llei de política lingüística, d'un 38% d'emissores comercials que utilitzaven el català, s'ha passat al 70%.

Pel que fa a les televisions locals, va recordar que els manca emparament legal i que el Govern té plantejat un recurs contenciós administratiu contra el Govern de l'Estat per aconseguir planificar les freqüències que se'ls ha d'atorgar. Va remarcar que, a més, la fórmula actual comporta que la Corporació no tingui plenament legalitzades totes les freqüències que utilitza per donar servei a tot el territori de Catalunya.

El conseller es va referir al repte de les noves tecnologies i la societat de la informació per a la Corporació, i va afirmar que els objectius són aconseguir la presència de la llengua i la cultura catalanes en les noves tecnologies –Internet, televisió digital per satèl·lit i per cable–, fer que els nous sistemes siguin un motor per a la indústria audiovisual i promoure l'accés

de la població a la societat de la informació.

El sector de l'audiovisual

Es va referir també a l'evolució del sector de l'audiovisual, que comporta uns reptes de futur del mercat, com ara el creixement continuat de la demanda per la multiplicació de canals televisius, per la digitalització i per Internet. Pel que fa a Internet, precisament, caldrà potenciar-ne, va dir, la penetració entre la població i consolidar centres de desenvolupament tecnològic al seu voltant. En el sector del cinema caldrà consolidar, va dir, empreses potents i estimular o importar talent. En el sector de la televisió, caldrà millorar la formació, la capacitat tecnològica, externalitzar part de la producció de Televisió de Catalunya i assentar a Catalunya canals adreçats a àrees geogràfiques de parla castellana.

Pel que fa a la indústria audiovisual, el conseller va reiterar que l'evolució ve marcada per la imminent revolució de la convergència entre el sector audiovisual actual, el de les telecomunicacions i la informàtica, tal com exposa, precisament, el document elaborat pel Comissionat per a la Societat de la Informació, «La indústria audiovisual a Catalunya: una nova etapa», que afirma que Catalunya es troba en el millor moment de la seva història pel que fa al desenvolupament del sector, i que només una indústria forta podrà generar productes culturals que reforcin la identitat del país i la projectin a l'exterior. Va exposar una sèrie de mesures per enfortir el teixit industrial de l'audiovisual, tal com proposa el dit document.

Marc normatiu

En l'àmbit legislatiu estatal, el conseller va insistir que caldria modificar l'article 2 de la Llei de l'Estatut de Ràdio i Televisió Espanyola, per poder legislar a Catalunya pel que fa a l'Estatut de la CCRTV segons el seu propi criteri, tot tenint presents les directrius de la Unió Europea en aquest camp; també caldria modificar la Llei de televisions locals, impulsar l'elaboració d'una nova llei de l'audiovisual a l'Estat, que respecti la capacitat normativa i d'execució de les comunitats autònomes per consolidar l'espai

comunicatiu català i desenvolupar la indústria audiovisual, i també caldria modificar la Llei dels tercers canals, perquè la Generalitat passi a ser titular del canal autonòmic. Concretament en l'àmbit legislatiu català, el conseller va apuntar que caldria elaborar i aprovar una nova llei de l'audiovisual que regulés el règim jurídic de les ràdios i les televisions, els mecanismes de suport a la producció cinematogràfica, l'audiovisual distribuït per cable, el suport de les televisions catalanes a l'audiovisual i l'impuls de l'ús del català. Caldria modificar, a més, la Llei de creació de la CCRTV, i establir un nou model de finançament, amb un sistema mixt i l'establiment de contractes programa, de plans d'inversió i de plans de reducció del deute; el Consell d'Administració hauria de tenir una composició reduïda, professional, amb la missió de portar la gestió econòmica i l'alta direcció del conjunt d'empreses de la Corporació; hi hauria d'haver també un Consell General de Ràdio i Televisió de Catalunya, d'àmplia representació, que garantís el pluralisme, la independència informativa i el control intern de la Corporació.

Pel que fa al Consell de l'Audiovisual de Catalunya, que hauria d'exercir el control extern de les activitats de la Corporació, va plantejar la necessitat d'un nou text legal consensuat que el regulés en la línia dels organismes homòlegs més avançats dels països del nostre entorn.

Per acabar, el conseller va recordar el fet que els problemes de manca d'autogovern es reflecteixen en el món audiovisual, el qual, d'altra banda, és un exponent clar de la tendència a la globalització. Va insistir a demanar el màxim consens perquè Catalunya progressi i se situï entre els països capdavaners en l'era de la societat de la informació.

A continuació van intervenir en el debat els diputats representants dels grups parlamentaris seguint l'ordre establert pel Reglament de la cambra.

El representant del *Grup Parlamentari Socialistes-Ciutadans pel Canvi*, Pasqual Maragall, després de reconèixer que el balanç dels darrers quinze anys pel que fa als mitjans de comunicació és raonablement bo, va parlar de pressions i manipulacions dels mitjans de la CCRTV al servei dels interessos de partit, de falta de pluralisme i de poca voluntat d'introduir-n'hi. Va

concretar que els mitjans de comunicació públics han de ser neutrals i plurals, i que els mitjans de comunicació privats han de ser independents. Va oferir a tots els grups de la cambra un acord, basat en deu propostes concretes, per definir el nou marc de l'audiovisual a Catalunya: formular una nova llei del Consell Audiovisual de Catalunya per convertir-lo en l'única autoritat reguladora de l'espai audiovisual; atribuir al CAC l'atorgament de les freqüències i llicències d'emissores privades; formular una nova llei de la CCRTV; nomenar el director o directora general de la CCRTV per consens parlamentari; garantir que els organismes rectors dels mitjans públics estiguin integrats per experts i gestors acreditats; establir un marc de finançament estable per als mitjans de la CCRTV; ampliar les tasques de la Comissió de Control Parlamentari de la CCRTV a tots els àmbits audiovisuals; impulsar el desenvolupament de la indústria audiovisual; defensar el paper de Sant Cugat com a centre de producció audiovisual, i aconseguir, per mitjà de Localret, que el sistema de comunicació per cable de banda ampla arribi a tot el territori de Catalunya.

D'altra banda, va insistir que el president de la Generalitat hauria de renunciar a la prerrogativa de nomenar el director o directora general de la CCRTV.

El conseller va replicar que estava d'acord amb la majoria dels punts i que el Govern faria un esforç de consens, malgrat les dificultats legislatives; pel que fa al director o directora general, va assegurar que el president el nomenaria amb el consens dels grups parlamentaris.

Pel *Grup Parlamentari Popular*, Ricard Fernández Deu va retreure un cert cofoisme al conseller i que el nomenament del director suplent de la CCRTV s'hagués fet sense consultar ni convocar el Consell d'Administració, alhora que va insistir que els mitjans audiovisuals públics no són patrimoni exclusiu del Govern, i que, per tant, els falta pluralitat; s'hi han d'introduir criteris de proporcionalitat. Sense un projecte susceptible de ser assumit per totes les forces polítiques representades en aquest Parlament, va dir, la ràdio i la televisió públiques no tenen garantit el seu futur. Pel que fa a l'atorgament de llicències, concretament, va fer constar

que no hauria d'estar presidit només pel criteri de la normalització lingüística, sinó per l'acreditació històrica dels mitjans.

En la rèplica el conseller va tornar a insistir en la necessitat d'una llei d'àmbit estatal que permetés tenir les competències a Catalunya per desenvolupar el sector de l'audiovisual, i, amb relació a la crítica pel nomenament del director suplent de la CCRTV, va dir que ho considerava un tràmit administratiu molt puntual.

El *Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya*, representat per Josep Bargalló, va contraposar els conceptes de sistema oficial i de servei públic: no es tracta de tenir una ràdio i una televisió institucionals, sinó que aquestes han de ser públiques, per la qual cosa és imprescindible una autoritat audiovisual independent dels poders públics i econòmics. En primer lloc, va dir, s'ha de definir el model per tenir una concepció global del servei. La CCRTV, va continuar, és una peça clau d'aquest sistema global però no pas l'única: cal tenir en compte la RTVE a Catalunya, les televisions i les ràdios locals i supralocals, i també l'Agència Efe, els recursos humans i materials de la qual, va afegir, poden constituir l'embrió d'una futura agència informativa i de comunicació, conjuntament amb iniciatives sorgides del món local.

El conseller va manifestar el seu acord en la necessitat d'una agència informativa catalana, que, de fet, ja està creada i cal potenciar-la, va dir.

Pel *Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya-Verds*, Dolors Comas d'Argemir va parlar de malestar general per la situació dels mitjans de comunicació, va criticar la manipulació informativa, i va insistir que els mitjans de comunicació de titularitat pública –tots: els de la Generalitat, i també COMRàdio, Barcelona Televisió i les cent vuitanta-set emissores de ràdio municipals– han de ser patrimoni del país. Per tant, s'han de posar al servei del públic, no pas al servei de grups polítics o econòmics. Hi ha d'haver espai per a la crítica i s'hi ha de reflectir el pluralisme de la societat. Va proposar de crear la figura del síndic del telespectador i del radiooient, per atendre les queixes i les demandes de la societat.

El conseller va replicar, entre altres coses, que aquesta nova figura no caldria, perquè, de fet, podria ser

una secció més dins la institució del Síndic de Greuges.

Cal remarcar que, en síntesi, els grups que havien sol·licitat el debat general van coincidir en tot un seguit de propostes comunes, que resumim tot seguit.

Pluralisme

En primer terme, totes les intervencions van coincidir en les crítiques al partidisme existent en els mitjans de comunicació públics dependents de la Generalitat i també en la formulació de propostes de consens.

Així mateix, tots quatre oradors van coincidir que no ha de ser el Govern l'organisme que concedeixi les llicències i les freqüències de ràdio i televisió de les emissores privades, sinó que aquesta concessió ha de ser una de les atribucions d'un nou Consell de l'Audiovisual, el qual també ha de tenir capacitat sancionadora. Els quatre representants dels grups parlamentaris també van destacar que el consens entre els partits polítics sobre aquesta qüestió també hi és amb els agents socials.

En les rèpliques el conseller va reiterar que calia canviar la composició del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, per a la qual cosa va demanar la dimissió dels seus membres. El representant de ciu, responent al suggeriment del conseller, al final de la seva intervenció va presentar públicament la dimissió com a membre del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

Marc audiovisual

La majoria de grups van coincidir que calia formular un nou marc per al món audiovisual: el representant del PP, Fernández Deu, va proposar la creació d'una ponència conjunta per elaborar una «Llei de l'audiovisual de Catalunya»; Josep Bargalló, d'ERC, també va proposar una ponència conjunta per elaborar la «Llei de la ràdio, la televisió i l'audiovisual de Catalunya», i, finalment, Comas d'Argemir, per IC-V, va proposar l'elaboració d'una «Llei general de l'audiovisual i de les comunicacions de Catalunya». El conseller va replicar que estaria d'acord a fer una ponència per elaborar una llei de l'audiovisual que fos al màxim de consensuada possible.

Una autoritat audiovisual independent

Un altre aspecte en què van convenir els quatre grups sol·licitants del debat va ser el de la necessitat que hi hagi una autoritat audiovisual independent. Aquest paper hauria de correspondre a un renovat Consell de l'Audiovisual, o Consell de l'Audiovisual i de les Comunicacions, com proposa el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya-Verds. El nou CAC hauria d'esdevenir la màxima autoritat audiovisual independent, amb personalitat jurídica pròpia, i un pressupost propi, que regulés i supervisés els mitjans de comunicació, que en controlés els continguts i tingués plena autonomia orgànica i funcional. Els seus membres, elegits per consens del Parlament, haurien de ser experts de prestigi reconegut i haurien de reflectir la composició social i professional del país, tot evitant possibles incompatibilitats professionals i polítiques. La composició del CAC hauria de resultar equilibrada i els seus components haurien de poder formar un equip i aplicar el programa establert.

El conseller va replicar, entre altres coses, que estava d'acord amb la proposta de crear el Consell de l'Audiovisual i de Comunicacions.

El CAC, a més, com ja s'ha dit abans, segons els quatre grups intervinents, hauria de ser l'organisme que atorgués les llicències i les freqüències de ràdio i televisió de les emissores privades –les emissores locals incloses– i hauria de tenir capacitat sancionadora. Aquí el conseller va replicar que, tot i que estava d'acord a atribuir-li capacitat sancionadora, no creia, en canvi, que hagués d'adjudicar les freqüències.

Corporació Catalana de Ràdio i Televisió

Els quatre grups parlamentaris van fer èmfasi en el fet que la Llei de creació de la Corporació de Ràdio i Televisió ja no és un marc vàlid i que en cal un de nou, propi de Catalunya, que garanteixi la neutralitat, cosa que només és possible des de la transparència de la gestió, i la pluralitat, i que tingui en compte el context nacional i l'internacional. Van proposar, alhora, la creació d'una ponència conjunta per elaborar la nova llei, la qual ha d'establir, per consens, el nomenament del director o directora

general de la CCRTV. El representant del PP va proposar, a més, que el Consell d'Administració fos un òrgan de gestió de la CCRTV, i la renovació total dels seus membres, que haurien de ser elegits pel Parlament.

El conseller va manifestar el seu acord a cercar fórmules per elaborar aquesta nova llei de la CCRTV, potser també en ponència conjunta, però que s'hauria de renovar immediatament el Consell d'Administració.

Sistema de finançament

Un altre aspecte de coincidència entre tots quatre grups és la viabilitat econòmica dels mitjans de la CCRTV com a servei públic. El sistema de finançament és una premissa indispensable per a la independència dels mitjans audiovisuals i perquè aquests puguin anar eixugant el dèficit actual. Hi va haver consens en la necessitat d'un contracte programa plurianual, d'una periodicitat prou àmplia perquè pugui ser eficaç, per al període 2000-2005, per exemple. El representant del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi va dir que l'endeutament afecta la mateixa viabilitat dels mitjans de comunicació de la Generalitat. El representant del Grup Parlamentari Popular va dir que la fórmula que consideren més viable és la del finançament mixt, publicitat/subvenció, i que l'aval no és el millor camí per al finançament de la ràdio i la televisió públiques ni perquè aquests mitjans surtin de la situació econòmica actual. El representant del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya va afegir que el finançament de la CCRTV hauria de ser mixt –fonamentat en les aportacions públiques d'Europa, de l'Estat i de la Generalitat i, en segon terme, en els ingressos indirectes–, estable i fixat per un contracte programa d'una periodicitat suficientment àmplia. La representant d'Iniciativa per Catalunya-Verds va insistir que calia un contracte programa plurianual, que especificués compromisos i objectius i, per tant, subjecte al seguiment i al control parlamentaris.

Continguts

Els quatre grups també van coincidir en la idea que els productes dels mitjans audiovisuals han

de constituir una oferta d'oci de qualitat i han de tenir en compte elements tan importants com l'impuls a la llengua i a la cultura, el foment de les indústries culturals, l'empenta al sistema educatiu, la participació en les noves tecnologies de la informació i la comunicació, etc. Els continguts han de ser plurals, han de reflectir els valors com la tolerància, el rebuig de la xenofòbia i el racisme, la integració de minories ètniques marginades, etc., és a dir, han d'enfortir la democràcia i la cohesió de la societat, sense que tot això hagi d'estar renyit amb els índexs d'audiència.

El representant del *Grup Parlamentari de Convergència i Unió*, Francesc Codina, va cloure la primera part del debat fent un repàs de les iniciatives estatals i catalanes dels darrers anys pel que fa a l'àmbit audiovisual, per demostrar, deia, la sensibilitat i la voluntat de consens del seu Grup i del Govern en aquest camp.

La sessió es va reprendre l'endemà, dia 15, amb la presentació i el debat de les propostes de resolució dels diferents grups, que, després de ser consensuades i aprovades, van constituir el text de la Resolució que reproduïm tot seguit.

Resolució 3/VI del Parlament de Catalunya, sobre els mitjans audiovisuals de Catalunya

I Nou marc legal del sistema de comunicacions

1 El Parlament de Catalunya manifesta que el marc legal del sistema de comunicacions de Catalunya és insuficient i inadequat a la realitat actual i es compromet a iniciar el procés necessari per a formular-ne un de nou que permeti:

a: Definir el servei públic de ràdio i televisió i establir un model fonamentat en la satisfacció de les necessitats d'interès general, la pluralitat dels mitjans públics i la independència dels privats, la neutralitat informativa, l'accés dels grups socials i culturals als mitjans de comunicació, la transmissió de valors democràtics i ètics, el fet de donar prioritat a la qualitat, i també la difusió de la llengua i la cultura catalanes.

b: Convertir el Consell Audiovisual de Catalunya (CAC) en un ens públic independent, amb personalitat jurídica pròpia i plena autonomia orgànica, funcional i financera, com a l'autoritat independent en la regulació dels mitjans de comunicació

audiovisuals a Catalunya, i dotar-lo de capacitat sancionadora. Mentre no s'aprovi el nou text legal, el CAC ha de mantenir les seves funcions actuals.

c: Organitzar la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV) a partir dels criteris d'independència, de professionalitat i de viabilitat econòmica, adequar els mitjans públics a les noves exigències dels canvis tecnològics i a les demandes emergents de la societat i dotar de més atribucions el Consell d'Administració de la CCRTV pel que fa a la gestió i l'estratègia empresarials.

d: Fixar un marc estable per als serveis de comunicació local i adequar els mitjans de comunicació local als mateixos criteris organitzatius i de control que han de tenir com a servei públic.

e: Garantir que els organismes rectors dels mitjans públics i l'ens regulador del sistema de l'audiovisual siguin integrats per experts i gestors que responguin a un perfil professional amb un règim rigorós d'incompatibilitats.

2 El Parlament de Catalunya manifesta que la modificació del marc legal a què fa referència l'apartat 1 s'ha de dur a terme en el termini de quatre mesos pel que fa al Consell Audiovisual de Catalunya, de sis mesos pel que fa a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i, per a la resta de la normativa, en el termini de sis mesos, a comptar del moment en què siguin aprovades les normes de l'Estat que facin viable la legislació del Parlament.

3 El Parlament de Catalunya insta el Govern a promoure la modificació de la Llei de l'Estat 4/1980, del 10 de gener, de l'Estatut de la ràdio i la televisió, i de la Llei de l'Estat 46/1983, del 26 de desembre, reguladora del tercer canal de televisió, a fi que les freqüències, els programes i els canals de ràdio i televisió de la Generalitat tinguin la consideració de serveis de titularitat pròpia i, en conseqüència, deixin d'ésser una concessió de l'Estat.

4 El Parlament de Catalunya manifesta la necessitat de modificar la Llei de l'Estat 46/1983 per aconseguir la titularitat de la Generalitat pel que fa als canals televisius de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

5 El Parlament de Catalunya insta el Govern a promoure la modificació de la disposició addicional

44 de la Llei de l'Estat 66/1997, del 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, a fi de garantir que la Generalitat sigui la competent per a atorgar totes les concessions de les emissores de la ràdio digital terrestre que tinguin una zona de servei dins el territori de Catalunya.

6 El Parlament de Catalunya insta el Govern a establir la participació del Consell Audiovisual de Catalunya (CAC) en els concursos d'atorgament de concessions per a la gestió d'emissores de radiodifusió sonora i de televisió, mitjançant l'emissió d'un dictamen preceptiu, a fi de garantir la lliure competència en el sector dels mitjans de comunicació social audiovisuals i evitar les situacions de concentració de mitjans i l'abús de les posicions dominants, tenint en compte que aquesta competència també ha d'ésser recollida en el nou marc legal del CAC i que la competència per a atorgar llicències de ràdio i televisió ha d'ésser del Govern de la Generalitat, ja que és una funció concurrent amb l'Administració de l'Estat, tal com estableix la Llei de l'Estat 31/1987, del 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, que atribueix aquesta competència al Govern.

II Espai català de comunicació

1 El Parlament de Catalunya manifesta que s'ha de promoure un espai comunicacional català, basat en acords recíprocs entre els governs de tots els territoris de l'àmbit lingüístic català i en convenis entre les emissores de ràdio i televisió que emeten en llengua catalana, encara que només sigui parcialment, per treballar conjuntament en aspectes de programació i en la projecció internacional.

2 El Parlament de Catalunya insta el Govern a promoure l'augment de la presència de la llengua catalana en les plataformes de televisió digital per satèl·lit, per cable i terrestre, i a Internet.

3 El Parlament de Catalunya insta el Govern a promoure la modificació de la Llei de l'Estat 46/1983, a fi de donar cobertura legal expressa a les emissions de la Televisió de Catalunya en tots els territoris de l'àmbit lingüístic català, i a facilitar que les transmissions de les altres comunitats autònomes d'aquest àmbit puguin ésser rebudes també a Catalunya.

4 El Parlament de Catalunya insta el Govern a promoure la modificació de la Llei de l'Estat 31/1987, a fi de donar cobertura legal expressa a les emissions de Catalunya Ràdio en tots els territoris de l'àmbit lingüístic català, i a facilitar que les transmissions de les altres comunitats autònomes d'aquest àmbit puguin ésser rebudes també a Catalunya.

5 El Parlament de Catalunya insta el Govern a aprofitar les potencialitats derivades del marc impulsat per la Generalitat i Localret per aconseguir que el sistema de comunicació per cable de banda ampla arribi amb la màxima simultaneïtat possible a tot el territori de Catalunya, amb l'objectiu d'evitar desequilibris territorials.

III Principis generals dels mitjans de comunicació

III.I Pluralitat informativa, cultural i lingüística

El Parlament de Catalunya insta el Govern a vetllar perquè tots els mitjans de comunicació amb difusió a Catalunya apliquin el que determinen les directives europees, la Constitució espanyola i l'Estatut d'autonomia pel que fa a la pluralitat informativa, cultural i lingüística.

III.II Protecció dels drets dels teleespectadors

El Parlament de Catalunya insta el Govern a establir el marc jurídic de protecció dels drets dels teleespectadors, d'acord amb la Llei de l'Estat 22/1999, del 7 de juny, de modificació de la Llei 25/1994, del 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva del Consell d'Europa 89/552, del 3 d'octubre de 1989, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva.

III.III Estatuts de redacció

1 El Parlament de Catalunya considera del tot necessari que tots els mitjans de comunicació, tant els públics com els privats, prenguin les mesures necessàries per a generalitzar els estatuts i els consells de redacció.

2 El Parlament de Catalunya manifesta la necessitat que els òrgans de direcció dels diversos mitjans de ràdio i televisió facilitin la implantació d'un estatut

de redacció, amb la creació consegüent d'un comitè professional i la delimitació de competències del consell de redacció, i que aquesta implantació es dugui a terme urgentment en els mitjans públics, en la línia de l'estatut de què disposen els professionals dels mitjans de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

III.IV Els mitjans de comunicació privats

El Parlament de Catalunya manifesta la necessitat d'aconseguir el compliment dels criteris de servei públic de les emissions de les televisions de gestió privada i, en conseqüència, la modificació de la Llei de l'Estat 10/1988, del 3 de maig, de televisió privada, pel que fa a aquest objectiu, als criteris de territorialitat i a les funcions culturals, socials i lingüístiques.

IV Els mitjans de comunicació públics

IV.I Mecanismes de control

1 El Parlament de Catalunya, davant la radical i complexa transformació dels models d'emissió i de difusió que deriva de la revolució tecnològica a què assistim i davant l'evidència que la comunicació constitueix un element cabdal per al desenvolupament de la nostra societat, considera imprescindible garantir una ràdio i una televisió públiques que puguin donar una resposta eficaç a la demanda d'informació veraç, plural i independent del conjunt de la societat catalana, i dotar-les dels mecanismes de control de llurs continguts i gestió que garanteixin la finalitat per a la qual foren creades, assegurant que els ciutadans i ciutadanes coneguin la diversitat d'opinions i de realitats que s'esdevenen en una societat plural com la nostra.

2 El Parlament de Catalunya acorda presentar una proposició de llei a les Corts Generals que modifiqui l'article 2 de la Llei de l'Estat 4/1980, a fi que la Generalitat de Catalunya pugui determinar lliurement el model d'organització i de control de la Corporació Catalana de Ràdio i de Televisió, tenint en compte la capacitat d'autoorganització que preveu l'article 8 de la Llei de l'Estat 46/1983, d'acord amb les disposicions de l'Estatut d'autonomia.

IV.II Compliment de la funció cultural i educativa

1 El Parlament de Catalunya considera del tot necessari que el Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió prengui les mesures necessàries per a promoure en les seves empreses filials la producció de programes de caràcter informatiu i divulgatiu i de qualitat, que accentuïn la funció cultural i educativa que tenen encomanada i difonguin, especialment, els valors democràtics, cívics i ètics, i també els drets humans.

2 El Parlament de Catalunya considera del tot necessari que el Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió prengui les mesures necessàries perquè els programes que s'emeten en una franja horària destinada principalment al públic infantil i juvenil no fomentin ni la violència, ni la discriminació, ni la xenofòbia, ni altres conductes socialment rebutjables i perjudicials per als menors.

3 El Parlament de Catalunya considera del tot necessari que el Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió prengui les mesures necessàries per a promoure, per mitjà dels programes de ràdio i de televisió de les seves empreses filials, l'emissió de continguts que reconeixin i enforteixin el paper de la dona, tant en el vessant social com en el professional, i eliminin el tracte discriminatori o vexatori envers les dones.

4 El Parlament de Catalunya considera del tot necessari que el Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió prengui les mesures necessàries per a impedir, en les emissions de les seves empreses filials, tot tipus de manifestació que atempti contra la dignitat de les persones o que comporti discriminació per raó de raça, de sexe, de religió o d'ideologia.

5 El Parlament de Catalunya considera del tot necessari que el Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió prengui les mesures necessàries perquè en els continguts de la programació de les seves empreses filials es potenciïn els missatges de tolerància i de solidaritat envers les minories ètniques i culturals que facilitin la integració social d'aquests col·lectius i s'estimuli alhora el rebuig de tot tipus de xenofòbia.

6 El Parlament de Catalunya considera del tot

necessari que el Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió prengui les mesures necessàries perquè els espais d'entreteniment i, en general, tota la programació potenciïn la institució familiar com a nucli bàsic de la societat i com a xarxa de solidaritat entre generacions.

IV.III Participació del teixit associatiu

El Parlament de Catalunya considera del tot necessari que el Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió prengui les mesures necessàries perquè, atesa la importància del teixit associatiu a Catalunya, la veu de les organitzacions cíviques i culturals sigui reflectida en la programació de les seves empreses filials.

IV.IV Control dels continguts dels anuncis

El Parlament de Catalunya considera del tot necessari que el Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió prengui les mesures necessàries per a establir un acord d'autocontrol amb les empreses de publicitat, de manera que els anuncis que s'emeten en els mitjans de comunicació no continguin missatges sexistes o fomentadors de la violència o la discriminació.

V Corporació Catalana de Ràdio i Televisió

V.I Finançament

El Parlament de Catalunya considera que s'ha de garantir un marc de finançament estable i de sanejament econòmic per als mitjans de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, a partir de l'any 2000, basat en un contracte programa plurianual que especifiqui els objectius a partir de la definició del servei públic.

V.II Renovació del Consell d'Administració

El Parlament de Catalunya acorda renovar, d'una manera immediata, la composició del Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, sens perjudici de l'aprovació del nou marc jurídic d'aquesta entitat.

V.III Nomenament del director o directora general

El Parlament de Catalunya acorda que, mentre la nova

lleï no estableïxi el procediment per a nomenar el director o directora general de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, aquest nomenament s'ha de fer amb el consens del Consell d'Administració i correspon al Govern, d'acord amb la Llei 10/1983, del 30 de maig, de creació de l'ens públic Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i de regulació dels serveis de radiodifusió i televisió de la Generalitat de Catalunya.

V.IV Incorporació en els organismes governamentals internacionals

El Parlament de Catalunya insta el Govern a fer les gestions necessàries davant el Govern de l'Estat per a incorporar la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió a la Unió Europea de Radiodifusió i als altres organismes intergovernamentals o internacionals afins, d'acord amb el que determina la disposició addicional cinquena de la Llei de l'Estat 46/1983.

VI Control parlamentari

1 El Parlament de Catalunya insta el Govern a informar-lo periòdicament de totes les aportacions econòmiques que, per mitjà de subvencions o d'inserció d'anuncis, faci a qualsevol mitjà de comunicació.

2 El Parlament de Catalunya acorda ampliar les tasques de la Comissió de Control Parlamentari de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió a tots els àmbits audiovisuals, inclosos els nous serveis de comunicació i de telecomunicació.

VII Ràdio Televisió Espanyola a Catalunya

1 El Parlament de Catalunya insta el Govern a reconèixer el Centre de Producció TVE Catalunya (Sant Cugat del Vallès) com a productor audiovisual, a concentrar-hi la producció de la segona cadena de la televisió estatal i, per tant, a impulsar un nou paper per al Consell Assessor de Ràdio Televisió Espanyola a Catalunya modificant, si cal, la lleï que en regula el funcionament.

2 El Parlament de Catalunya insta el Govern a vetllar pel manteniment i la potenciació de Ràdio 4 i de la programació en català de Televisió Espanyola

i, especialment, a prendre les mesures necessàries per a revaloritzar el paper del Consell Assessor de Ràdio Televisió Espanyola a Catalunya perquè pugui complir les tasques que li corresponen.

VIII Els mitjans de comunicació locals

1 El Parlament de Catalunya manifesta la necessitat de precisar el marc legal de les ràdios i les televisions locals, per la qual cosa insta el Govern a fer les gestions oportunes perquè el Govern de l'Estat estableïxi el marc regulador d'aquestes ràdios i televisions.

2 El Parlament de Catalunya considera del tot necessari que la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió impulsi línies de col·laboració i acords amb les ràdios i les televisions locals de titularitat pública de Catalunya, a fi de propiciar un aprofitament més bo dels recursos materials i humans i garantir la qualitat dels serveis, tot respectant l'autonomia necessària dels diferents mitjans.

IX Els professionals dels mitjans de comunicació

1 El Parlament de Catalunya fa palès el seu reconeixement als professionals dels mitjans de comunicació, atesos els esforços que han fet en defensa d'una ràdio i una televisió de qualitat, plurals i independents.

2 El Parlament de Catalunya expressa la seva preocupació per la precarietat laboral en què es troben diversos col·lectius professionals dels mitjans d'informació i audiovisuals, inclosos els d'alguns mitjans públics, i manifesta que s'ha de regular la situació contractual de tots els professionals que intervenen en el procés d'elaboració i difusió d'informació i de programació en tasques pròpies de plantilla, i també les tarifes per als col·laboradors eventuais, i que s'han d'estudiar noves modalitats de contractació.

3 El Parlament de Catalunya manifesta la conveniència que s'arribi tan aviat com sigui possible a un acord entre els sindicats representatius i les empreses del món de la comunicació, incloses les públiques, per a aconseguir la regulació de les pràctiques dels estudiants de periodisme i comunicació audiovisual en els diferents mitjans,

de manera que es limiti el percentatge màxim d'estudiants en pràctiques per a redacció, que es fixi la figura del tutor o tutora d'empresa i que, com a norma general, els estudiants en pràctiques no ocupin llocs de feina estructural.

X La indústria audiovisual

1 El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a: Impulsar el desenvolupament de la indústria audiovisual de Catalunya amb les mesures oportunes de foment i mitjançant la constitució d'una entitat que agrupi administracions i empreses concernides.

b: Crear un organisme que tingui com a missió la potenciació de la indústria audiovisual del país, amb les funcions bàsiques de promoure el nou talent, els mitjans de finançament, l'organització de la producció i la comercialització a l'exterior.

2 El Parlament de Catalunya manifesta la conveniència que el Centre de Producció TVE Catalunya (Sant Cugat del Vallès), Televisió de Catalunya i les televisions locals col·laborin en el futur en la potenciació de la indústria audiovisual catalana.

3. El Parlament de Catalunya insta el Govern a fer les gestions oportunes perquè s'assoleixi una participació proporcional de la indústria audiovisual catalana en la programació de Televisió Espanyola i de les cadenes de televisió privades, i complir així la Directiva del Consell d'Europa 89/552, relativa a una televisió sense fronteres.

4 El Parlament de Catalunya encomana a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió que compleixi la Directiva del Consell d'Europa 89/552, relativa a una televisió sense fronteres, pel que fa als percentatges de producció local audiovisual independent.

XI. Les noves tecnologies

1 El Parlament de Catalunya insta el Govern a promoure la creació d'un gran portal a Internet per al món audiovisual i de comunicació català.

2 El Parlament de Catalunya acorda que la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió disposi d'una estratègia específica en el camp d'Internet, amb els objectius de promoure l'ús de la xarxa

amb continguts catalans, aconseguir una audiència fidel i obrir noves línies d'ingressos, entre altres, i que negociï i assoleixi acords de coproducció i *joint ventures* amb empreses líders mundials en el sector dels continguts a Internet, per a fer possible un triple objectiu:

a: Que els continguts en català de productes internacionals de qualitat i de gran consum pels usuaris estiguin disponibles a Internet.

b: Que es publiquin continguts de producció original catalana –en català o en altres llengües– en mitjans d'Internet d'àmbit internacional i de gran prestigi.

c: Que Catalunya i els seus mitjans de comunicació públics siguin coneguts per mitjà d'aquestes empreses, i que el català figuri dins el catàleg de llengües en què publiquen llurs serveis.

3 El Parlament de Catalunya, atès que l'agilitat és un element clau per a actuar en el sector d'Internet, acorda que la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió executi l'estratègia del grup a la xarxa, en coherència amb la missió que la Corporació té encomanada, la qual ha d'ésser explotada amb criteris empresarials i de rendibilitat.

4 El Parlament de Catalunya insta el Govern a prendre les mesures necessàries per a difondre al màxim les noves tecnologies de la comunicació i la informació i perquè la ciutadania hi pugui tenir accés universal.

5 El Parlament de Catalunya insta el Govern a convocar dins l'any 2000 els concursos per a concedir la gestió de les noves emissores i cadenes de la televisió digital terrestre i de la ràdio digital terrestre en l'àmbit de Catalunya, d'acord amb el que disposen els denominats plans tècnics nacionals de l'Estat.

XII Creació del Museu de la Ràdio i la Televisió

El Parlament de Catalunya, atès que aquest any 1999 es commemora el setanta-cinquè aniversari de l'emissió des de Barcelona del primer missatge radiofònic, insta el Govern a emprendre les accions necessàries per a crear i instal·lar, amb caràcter permanent, el Museu de la Ràdio i la Televisió.